

Ca-Nostra

* * * ANY SEGON, NÚM. 77 * * * SETMANARI POPULAR * * * INCA, 13 DE MARS DE 1909 * * *

QUARESMA

EVANGELI DEL TERCER
DIUMENGE DE QUARESMA
SANT LLUCH XI. = =

Jesús treia un dimoni, el qual era mut. Y quant el va haver tret, el mut parlá, i la gent en va romandre meravellada. Mes alguns d'ells varen dir: Aquest treu els dimonis en nom del Belzebú, capdill de tots. Y altres, tertantlo, li demanaven un miracle del cel. Emperò ell, com endeviná sos pensaments, los va dir: Qualsevol reyne dividit contra sí metex sufrirà desolació i la casa caurà damunt la casa. Si Satanás, idò, está dividit contra sí metex, com s'aguantará el seu reyne? perque vosaltres deis que trec els dimonis en nom de Belzebú. ¿Si jo en nom de Belzebú trec els dimonis, els vostros fiys en nom de qui los treuen? Perque ells metexos vos farán sentència. En camvi, si es amb el dit de Deu que jo trec els dimonis, segurament el reyne de Deu ja vos ha arribat. Quant un homo fort i armat guarda sa casa, segures están les coses que posseex: emperò, si l'enquantra un més fort i el vens, aquest s'en durá totes les seues armes, en les quals confiava, i repartirà les seues despulles. Qui no está per mí, está quantra mí, i qui amb mí no recuy, escampa. Quant l'esperit impur es sortit d'un homo, s'en va per bandes árides, cercant repòs, sense trobarne. Llevores diu: Me'n tornaré a ca-meua, id' aon som sortit. I quant ell arriba, que sa troba neta i adornada, aleshores se'n va i pren amb ell altres set esperits pitjors qu'ell, i entranthi, l'habiten. I el darrer estat d'aquest homo esdevé pitjor que'l primer.

ACLARACIONS. Axò succeí a la Perea, qu'está en el llevant del Jordá, entre'l Mar Mort i'l Mar de Jenesaret. Devallá de Jerusalem per la carretera de Jericó, passá'l Jordá, aon abans predicava S. Joan Bautista i se trobá amb sos dexebles i se posá a adoctrinar la gent, i veus aquí que li presentaren un esperitat cego i mut.—*Era mut*: vol dir que feia mut a l'esperitat.—*Alguns d'ells*: Segons indica S. Marc, eren escrives de Jerusalem qui en són odi mortal may el dexaven, i recullien les dites de la gent i eczaminaven les obres de Jesús.—*Endeviná*: amb sa divina ciencia penetradora.—*I si jo en nom*: Jesús aquí fa una argumentació molt serrada apesar de sa calma divina: declara la injusticia suprema dels fariseus qui miraven les expulsions de dimonis fetes pels eczorcistes jueus com a resultat d'una intervenció divina, mentres que a les de Jesús les atribuïen a n-el concurs infernal.—*Dit de Deu*: vol dir l'omnipotencia

i la facilitat am que Deu ho fa.—*Qui no está per mí*: es una grave advertencia per tots els cristians: perque per nosaltres es impossible posarnos en una neutralitat respecte de Jesús. Un no pot esser amic i declarar-se son inimic a la una, com també conquerir amb ell la vida eterna i perdre-se miserablement. *Pitjor que'l primer*: S. Mateu afegex: tal li succeirà a-n aquesta generació perversa.— Sí, perque quant un'ánima se refreda, se posa en l'indiferencia, no recuy en Jesucrist i se enlletgex, ella que un dia la gracia la va illuminar i embellir; llevores tota l'obra de Deu dins l'ánima aquella, purificada abans, del fang que l'arrossegava per terra, renovellada am virtuts i bons habits, benvolguda de Jesús i ara, ja no servex a res. ¿Perque? Per lo dit. Ha romasa buida un moment, el dupte, *negre esparver*, ha fet fugir Jesucrist, i Satanás hi ha entrat vencedor. Y ¡gran desgracia! aquest triomf será provablement definitiu. Raó tenia Jesucrist de dir que'l *segon estat d'aquell esdevenia pitjor que'l primer*. I succeí que mentres deia aquestes coses, una dona alsá la veu de p'en mitj de la gentada, i li digué: Benaventurat el ventre qui vos va dur i els pits qui vos alletaren. Emperò ell va fer resposta: Digau més tost: Benaventurats els qui ascolten la paraula de Deu i la guarden.

V. Q.—Inca.

PAU

Vibrava'l sol. La plana s'adormia
sentint el cantussol del torrentó.
Entre'ls cabells dorats del blat, lluvia
la fauç d'acer brillant del segadò.

En els braçats d'espigues s'esmortia
la cálida rosella. Resplendó
a la terra y al cel. La llum brunzia
damunt la mar, fins al llunyá horitzó.

Callaven els aucells. Els mariners
fruien el descans dels jorns feiners
tombats sota les veles desplegadas.

Y per dins el mitjdia somnolent
muntava a la gran pau del firmament
el chor de les cigales abrasades.

JOAN CAPÓ.

1909.

ACCIÓ SOCIAL POPULAR

III

Prometiem en l'articlet anterior, qu'haviem de tractar de lo que fá en favor dels seus socis l'A. S. P. y a satisfer axò, es a lo que respon aquest III y últim.

L'A. S. P. durant l'any passat es estada

sempre en constant moviment de propaganda y extensió de si mateixa, perque altre cosa no's pot demanar a una institució que ha d'exercir una acció tan general y extensa. Exigir més per ara, sería esser ben cuitós ferm.

Els mitins no se son interromputs sobre tot en terra catalana. Manlleu, Manresa, Sabadell y Barcelona en son testimoni ben llampant. Les persones que fan costat al P. Palau, no paren un instant de treballar per extendre l'A. S. P.

Resultat d'aquests aplecs, es fer qu'els catòlics se dexin anar de ses diferencies sempiternes, y no mirant si son blancs o negres, s'uneixin de fet a n-el terror social, y axò ja es cualque cosa.

Además es nombrosa y de gran importancia la propaganda d'impresos que se fa per tot arreu, contantse per axò en tres publicacions principals. La *Revista Social* que surt cada mes y es sens dupte la millor d'Espanya en el seu gènere; el setmanari popular *El Social*, que se dedica a les classes treballadores, y les *Hojas volantes*, que prediquen per tot l'amor universal qu'ha de reinar entre els homes.

Aquestes *Hojas valantes*, les reben *gratis*, tots els mesos, els qui se sien fets socis pagant una pesseta anyal.

També se conten per mils els follets que ha repartit l'A. S. P., opusculs notabilissims entre els quals se poden anomenar *La A. S. P. ¿qué es?*, *La A. S. P. y el amor universal*, saborós trabay del sapientíssim bisbe de Vich, Dr. Torras y Bages.

Aquests dos follets també s'envien *gratis* a n-els socis. Y no anomanam aquí un conjunt d'altres llibres y opuscles que a un preu de lo més baix se faciliten a tot hora.

¿Se pot demanar més a una institució de s'importancia del *Volkverein* espanyol? ¿o voldriem en la nostra proverbial fretura, que desiara tot ho espenya, que ja contás els socis per millons, y qu'es repartís a cada un d'ells un *dividendo* capás a mantenirnos sense fer feina?

Axò sols s'ho poden passar per el cap els qui desconexen lo que son els homes, ó els qui no han posades may ses mans en cap trabay en benefici de l'humanitat. Però no els qui conscient del nostro estat actual, aspiren juntament a un pervindre més solidament assentat demunt més fermes basses.

B. JOAN COLL.

LA DOCTRINA SOCIAL D'UN BISBE

III

«*Optimum est*, diu S. Tomás citant a Aristótil, *quod possessiones sin distinctae, et usus sit partim communis partim autem per voluntatem possessorum*. Y d'aquí venen les lleys que'ls antics lleisladors establiren per evitar l'acumulació de riqueses excessives en poques mans per assegurar la convenient permanència dels patrimonis familiars.....

L'ideal fora que tots els homos fossen senyors, que per això Lleó XIII en la seua Encíclica «*De conditione opificum*» se mostra partidari decidit de la multiplicació del número de propietaris. ... L'apropiació y la lliure comunicació de la riquesa constitueixen el ritme vivent d'aquesta mar feconda de la producció econòmica. ... El poema de la nostra època, la síntesis estètica dels temps moderns, es clar que no ha d'esser l'epopeya heroica de lluites guerreres entre pobles distints que's disputen la supremacia y el domini polític, com en èpoques passades, sino qu'ha d'esser l'epopeya del treball y del comerç, la competència econòmica dels distints pobles».....

Aixecantse a tal altura de principis, l'il·lustre Prelat deixa un ample marge a les futures transformacions econòmiques: «Per això veim qu'en la societat humana, lo més variable, lo que revesteix formes més diferents, lo qu'es imposible de determinar d'una manera fixa, lo que l'història mateixa nos ensenya que varia més de caràcter segons les èpoques, es l'element econòmic, la riquesa social en lo que té de comú y de particular, segons la doctrina qu'havem exposat. ... Ab el regoneixement simultani de la propietat privada y del caràcter comú de la riquesa, ab el regoneixement de la personalitat humana y de l'igualtat y fraternitat dels homos, fills de Deu, tenim el fonament, la basse firme d'un quadre de costums socials y de regles legals pera el règimen dels pobles, que sens fermar ni esclavisar la societat, sino permetentli la llibertat de sos moviments y per conseguint son expontani creixement, asseguraria l'equilibri econòmic de nostro llinatge. ... Els dos punts sobre que gira el moviment econòmic en la societat, els dos termes necessaris del problema social, son la propietat lliure y el treball, dues categories jurídiques essencials en l'humanitat civilisada; lo que Deu va deixar a les discussions dels homos, la gran discussió moderna recau sobre la conciliació d'aquestes dues categories. ... El contrast inclueix una excitació, y els homos necessitam excitacions per fer revivre les nostres facultats. Per això l'igualtat materialista ab que somnien els socialistes, si fos possible, produiria l'ensopiment fatal de tot el llinatge humà. Els dos termes de la relació econòmica, el capital y el treball, mantenen viva l'activitat humana, però es clar que l'un no ha de esclavisar l'altre, y que deuen mantenirse en equilibri, y pel manteniment d'aquest equilibri deuen treballar tots els homos de bona voluntat».

No havem fet més que senyalar les línies generals d'aquest admirable treball. Es precis llegirlo y digerirlo ab espay per descobrir tota la força de pensament, tota la riquesa doctrinal, la plenitud de sentit humà, el poder d'inspiració religiosa qu'en ell ha posat el sabi Bisbe: «El problema social, diu ell, no es un problema matemàtic de cantitas abstractes sino qu'es un problema humà y per consequent complexe; no es merament econòmic, sino també religiós, polític, jurídic y fins y tot artístic, y per això conmoven les entranyes mateixes de la societat y preocupa l'Iglesia y l'Estat; y més que problema, es conflicte o antinomia, una de tantes antinomies com hi ha en la vida humana».....

M. S. B.

ELS SINDICATS CRISTIANS Y L'IGLESIA

Ab alegría y entusiasme nos enteram de que nostro Santíssim Pare Piu X ha beneida y encarregada a les oracions dels devots del Sagrat Cor de Jesús, com a intenció d'aquest mes de Mars, l'obra social dels Sindicats cristians.

Ni una paraula qu'espressi la nostra íntima satisfacció, escriurà aquesta pobre ploma nostra, ni un mot de llegítim orgull, estamparem a n-aquest mal garbat article; nos basta fer constar que l'Apostolat de l'Oració, axò es, casi tot el món catòlic pregarà per el triomf de les nostres idees socials. Deu sia beneit.

Ja no se podrà dir qu'els sindicats obrers cristians sien sospitosos de socialisme, ja se seran acabades per sempre les polèmiques entre *sindicalistes* y *patronalistes*, ja no podrán dir aquets, qu'els sindicats han d'esser mirats en prevenció p'els catòlics; ja están segellats, tenen no sols l'aprovació del Papa, sino lo qu'es més, están recomenats a les oracions dels feels devots del Sagratíssim Cor de Jesús.

¿Qué no hem d'esperar de tantes oracions com s'axecarán devant el trono de Deu per la propagació dels sindicats professionals? Ja no podrán dir els nostres obrers, que l'Iglesia no patrocina aquestes societats de defensa obrera, y que sols ajuda a les patronals. No, la Iglesia no havia dit may tal cosa, axò era una de tantas calumnies qu'els socialistes escupien sobre'l mantell netadíssim de la nostra Mare y Mestra, y si nos faltava una prova convincent, apodíctica, irrefutable, ara ja la tenim.

Hi ha que divulgarho, hi ha que ferho a sabre a tothom, y sobre tot a n-els obrers.

L'Iglesia no mira en recel els Sindicats, ans be, los se fa seus, vol que se fundin, que s'estenguen, que sien nombrosos.

Avant, idò, associem *sindicalment* els nostres obrers, perque axí cercam el seu benestar temporal y etern, y al matex temps cumplim el desitx de nostro Pare a la terra, el Pontífice de Roma.

B. J. C.

PRONUNCIAMENT DE PALMA

—1868—

II

Era dia ú d'Octubre...
¡Oh llegidor estimat!
si torn mentá dita fetxa,
es tan sols per recordar
aquell dia memorable
que va'sser per la Ciutat:
dia de festa y de bombo,
y focs artificials;
y perque de ta memoria
no's puga borrar ja may,
com (fent mala comparansa,)
may per may es borrará
de tots els cors patriòtics,
per l'Espanya, un dos de Maig.

Cuan baixaven de *La Sala*
eren les cinc y tres quarts,
y comensa a fer brusquina,
y es pose'l Cel molt tapat,
per no presenciar, tal volta,
aquells actes africans:
donchs, per cèrt, llavors s'entreguen
com-e cavalls desfermats,
a totes les tropellies,
fent, per ont savulla, matx.

A Can Mayol, que a les hores
era a Cas Batle passat,
van, y en un moment saquetjen
tot quant troban per allá:
dins s'entrada he hi ha un desveri
de mobles, rics, espenyats,
que'ls mateixos revoltosos,
dels balcon, els tiren baix:
després calen foc al cotxe
y-el passetjen per Ciutat,
junt ab un altre que veuen
per *Sant Domingo* guaitar,
tot encés y fent flamada
per *sa Costa* cap avall;
ab un aixam d'atlotèa
y quatre desenfrenats,
d'aquets que, quant feyen lleves
los solien embarcá.

Una fogatera encenen
es mitx del Born, fent cremar
fardos de papers que trèuen
de *Sa Gabella de Sal*:
son els Llibres estadístics
de les nostres Balears,
que's converteixen en cenra
a una pira colossal;
salvantse d'aquest suplici
l'Arxiu de Bens Nacionals,
que allá, a la sala vehina
passa, a les turbes, per alt.

Del carrer de la Riera
surt un grupo avalotat,
ab músics del Regiment,
dirigits per paisans,
tocant sa marxa de Riego,
vulgues no vulgues, forsat,
a derrera els dos retauls
d'aquells ajusticiats:
es d'en Crespí, comunero,
y es den Colom, criminal;
que ab átxes de vent, enceses,
los passetjen per Ciutat,
y apleguen tota l'escòria
qu'en ella va saquetjant,
mentres que a *La Sala*'s junten
es cap-pares principals,
que l'alsament dirigien,
d'un tros lluny, com d'amagat.

Llavors, ab insults, fan befa

de'ls pacífics ciutadans; fins a arrancar les insignies als mateixos militars, que portaven de la Reina les seues inicials.

Tot, pareixia qu'anaven a passarho a foch y a sanc: gracies que'l Cel tengué llástima de noltros, y ens regalá un'aigo forta y seguida que durá més de tres quarts; una brusca desiara, després un altre ruixat, va espergí aquelles turbes engendrades per fer mal.

P. DE A. MULET.

QUINTA PELEGRINACIÓ A TERRA SANTA

Hem rebut un atent B. L. M., de D. J. M.ª Urquijo, president de la quinta pelegrinació a Terra Santa y Roma, pregantnos, que nos fessem ressó d'una de les circulars que publicá la Junta Organitzadora per el millor èxit de la mateixa. L'itinerari consisteix en la visita a Terra Santa, Constantinopla, Grecia y Roma, sortint del port de Barcelona el dia 29 d'Abril pròxim, per estar de retorn el 13 de Juny. El preu del passatge compresos tots els gastos, son: 2.200 pess. 1.ª; 1.600 pess. 2.ª; y 1.000 pess. 3.ª. Ademés s'anuncia una plaça de pelegrí a mitat de preu, al periodista catòlic que's comprometí, com a corresponal literari de la Romeria, a donar més noticies y detalls del viatge a major nombre de periòdics y revistes. La Comissió fa fletar el magnífic vapor *Ille de France*, qu'anirà proveit d'un aparell de *telegrafia sense fils*, el qual permetrà comunicarse els romeus ab llurs families desde qualsevol lloc aont vulguen. A la tornada, donada la trista celebrat de Messina, s'hi farà escala unes quantes hores. El pago total de l'inscripció deurá ferse efectiu abans del primer d'Abril pròxim, dirigint els fondos a nom de D. J. M.ª Urquijo, Bilbao.

Escapulons

MR. VIVIANI.—Aquest ministre francès encara no te arreglat el palau del arquebisbe per anarhi a viure ell.

Total s'haurán gastat cent mil francs, lo que sembla demostrar o que'l arquebisbe vivia en una barraca o que'l demòcrata ministre, es de gust refinat.

Jo crec que no es res d'això, sinó que com qu'es *Ministre del treball*, vol donar feina.

PEL BON-PARLAR.—L'inspiradíssim poeta, don Juan Maragall, ha escrit una alocució dirigida a totes les societats de Catalunya, incitantles a adherirse a la gran campanya de cultura, empresa per la «Lliga del Bon Mot.»

Bé per l'ilustre Maragall.

¿OBSCURANTISTES?—Fá poc s'ha celebrat a Viena un importantíssim Congrés astronòmic. Entre'ls sabís Congressistes es estat brillantíssimament representada l'Iglesia Catòlica entre altres notabilitats per dos Pares benedictins del Observatori de Kremsmuntter y per quatre jesuïtes. El P. Hagen, director del Observatori Vaticà, fou molt aplaudit obtenguent gran nombre de vots per president de la Societat Astronòmica.

COINCIDENCIA.—La primera enviada de *garibaldins* per atacar els Estats del Papa, sortí de Messina.

La primera remesa de diners per socorre a n-els Messiners, fonc enviada pel Papa.

MANDA A TUTTI UN TERREMOTTO.—Casi tota la premsa ha publicat l'estrofa de *Il Teléfono* que acaba amb aquest horrible vers, fins la mateixa sectaria no ha tengut ey-ma per negarhó.

Mirau lo que diu un peròdic, després d'insertar les flastomies d'aquell desdixat setmanari.

«L'horrible catástrofe que destruí Messina, era estada presentida, amenaçada. L'escola enemiga de Deu, la corrupció de costums y, especialment, l'estampa impia, insultadora de lo més sant, havien reduit la ciutat religiosa de Messina a un estat deplorable. Y jo crec que més que l'impiedad dels malvats havia provocat la indignació divina la llastimosa inèrcia dels catòlics.

Il Teléfono, que tirava 25.000 exemplars, anava en mans de tothom—sacerdots, senyores y senyoretetes,—ab l'escusa del humorisme, llegien les més vergonyoses blasfemies contra Deu y la *Madona*. Publicava sovint cartes obertes al Etern Pare qu'eren un conjunt d'insults y de trivials caricatures contra l'Altísim. Publicá una poesia contra l'Immaculada, y per axò, cap protesta de part dels catòlics. . . .»

Diguem ab el popular periòdic anglés «Daily Mail». *Si això es veïtat, demostra que ab Deu no s'hi juga*. Será sempre certa la paraula de l'Escriptura: *Deus non irridetur*.

CATÒLICS ALEMANYS.—Segons dates oficials, han aumentat en 40 anys de 12 milions fins a 22 milions.

ADVERTENCIA.—Alguns Prelats espanyols al concedir als feels de la seva jurisdicció indulgencies per qualsevol acte de devoció o caritat que oferesquin en sufragi de les ànimes d'aquells quins noms s'inserten a n-els documents aont les autorisen, han comensat a posar la següent condició:

«Però advertim que si la esquila mortuoria o recordatori en que dites indulgencies s'anuncien es publicassin en *periòdics anticlericals*, o de qualsevol modo ataquin a la Religió, quedarà nula y sens cap valor la gracia otorgada.»

Noves d'Inca

—Copiam de la «Gazeta de Mallorca» l'article que publicá, dimars passat, el corresponal d'Inca, que vé a confirmar les nostres justes reclamacions que tantes vegades hem dirigides a les autoritats desde CA-NOSTRA, y el qui escriu en distints periòdics, perque donassen terra sagrada als ossos humans que mal descansen en mitx de la Ciutat.

Y al fer nostres les seves raons ens unim a les seves súpliques, desitjosos que no'n quedí cap ni un sense traslladar a n-el cementeri.

«Estos días al efectuarse la excavación de un cuadrilátero de terreno en parte de los solares recientemente vendidos por este Municipio para destinarlo á sótano del edificio que se proyecta construir, fueron hallados gran cantidad de huesos pertenecientes á esqueletos humanos, (1) los cuales han sido trasladados al cementerio católico por orden del Alcalde don Jaime Armengol.

El hallazgo de referencia no ha sorprendi-

(1) N. de la R.—No més n'han escapollat un tros del solar qu'era oratori y n'han tret sis caxes d'ossos humans qu'han trasportat al cementeri.

¡No hu deyem nosaltres que n'hi havia dos pams per tot arreu!

do al vecindario, pues desde hace años la prensa local solicitaba, un día y otro día, fueron removidos los terrenos donde estuve enclavado el antiguo hospital de Inca, con el fin de extraer y trasladar á lugar sagrado los restos de nuestros antepasados que en remotas fechas fueron sepultados en los antedichos terrenos.

Ya que el Ayuntamiento no atendió á los solicitantes antes de enagenar los solares de referencia es de esperar, y así lo suplicamos que en vista del actual hallazgo reparará el olvido y de acuerdo con los propietarios, ordenará la completa remoción de los antedichos terrenos y el traslado al cementerio católico de las osamentas humanas.

Por caridad, por respeto á nuestros progenitores y hasta por decoro, debe tomarse el indicado acuerdo. Ni nuestra Corporación municipal ni los compradores de los solares, de la plaza de la iglesia, deben permitir queden definitivamente abandonados bajo los edificios que se levantarán, los huesos de personas humanas, tal vez ascendientes suyos. ¿No sería inhumano é irrespectuoso que en alguno de los salones que allí se construyan se divirtiesen y bailasen las generaciones presentes ó las venideras sobre los restos de las que nos precedieron?»

—Dimars propinent, a l'iglesia de Sant Francesc, se comensarán el Tretze Dimars, dedicats a Sant Antoni de Pádua.

Se farán a les set y mitja del matí, durant una missa, ab la solemnitat qu'acostumen ferlos tots els anys.

—Els senyors Obach y Puigdenyoles ens participen haver formada companyia que se dedicarà a vendre texits de llana y cotó y demés similars a n-els carrers de colón 24 y Perejil 1, Palma de Mallorca.

BOLLETÍ COMERCIAL

Preus que retgiren dijous passat.

		Pessetes:
Bessó.	el quintá de 00'00 a	78'50
Blat.	la cortera de 00'00 a	20'00
Xeixa id.	id. de 00'00 a	20'00
Ordi mallorquí.	id. de 00'00 a	11'00
Ordi foraster.	id. a	10'50
Sivada.	id. a	09'00
Ídem. forastera.	id. a	07'50
Faves cuitores.	id. a	20'00
Ídem ordinaries.	id. a	18'00
Ídem pel bestia.	id. a	17'00
Blat de les Indies	id. a	17'00
Siurons.	id. de 00'00 a	20'00
Fasols.	id. a	27'00
Monjetes de confit	id. a	45'00
Ídem blanques.	id. a	26'00
Figues seques	el quintá de 00'00 a	08'00
Safra	s'unsa de 00'00 a	02'75
Gallines	sa tersa de 00'00 a	00'95
Ous	dotzena a	00'00
Patates.	el quintá de 00'00 a	04'55

PUBLICACIONES REBUDES

Mensajero lauretano.—Ha visitat nostra Redacció, demanant canvi aquesta importantíssima Revista mensual, que té establerta sa Direcció y Administració a n-el carrer de Pujol, 12, Mataró (Barcelona).

Es digna d'esser recomenada a tots els devots marians en general y especialment a tots els qui desitjen cooperar a l'aixecament del *Facsimil Lauretano-Español* en projecte. Publica escullit sumari firmat per plomes de cap d'ala y du hermosos gravats que la fan de lo més interesant.

Agraim la visita del *Mensajero Lauretano* y establim gustosament camvi.

AQUEST SETMANARI SE PUBLICA AB CENSURA ECLESIASTICA.

Cultura Popular

PER LA CRIA DE ROSSINYOLS

¿Quí no sap lo molt que costa de ferlos viure? Son tan delicats en el menjar que necessiten requisidets y si no'n tenen se moren. Nosaltres podem fer uns cucs qu'els hi agraden en extrem y els fan viure. A un tassó de cristall s'hi tira una mica de llevat de pá y es tapa ab farina mesclada ab trossos de paper xupó y tot tapat ab un drap. Se tiren a dedins una dotzena de cucs, se tapa y es posa tot en lloc que no sia fret.

Després de trenta dies se trobará aquella farina tota farsida de cucs y ab ells podrem pexar al nostre rusinyolet que ha de ser l'alegría de la casa.

VENGUEN POMES

Segons el Dr. Stotzer, el menjar pomes, especialment abans d'anarsen al llit, es un medi provat per conservar la salut. La poma no es solament un aliment excelent, si que al mateix temps constitueix un magnífic medi higiènic. El menjarles, especialment un poc abans d'anarsen al llit, obra: 1.ª, d'una manera favorable sobre'l servell; 2.ª, excita l'activitat del fetje; 3.ª, si's menja habitualment un poc abans d'anar a dormir, produeix un sò tranquil; 4.ª, desinfecta la cavitat bucal; 5.ª, neutralisa l'accés d'agrors del ventrey; 6.ª, evita les perturbacions sanguíneas; 7.ª, determina l'activitat dels ronyons; 8.ª, evita la formació de càlculs; 9.ª, s'oposa a les digestions difícils; y 10.ª, es útil per les malalties de la gargamella.

Y després de tot axò, essent com es tant saludable la poma, pensar que per ella mos va venir la desgracia, per haverla menjada fora de lloc y fora de temps.!

Entreteniments

Solucions als passa-temps del número setanta cinc:

Tarjeta.—Tomás Fortesa.

Xarada.—Bo-llit.

Fuga de vocals:

Quant me vatx haver casat
no'l sent demá, es matex dia,
sa dona se'n panedia
y jo era s'enganat.

Preguntes.—1.ª: Per Arquelas de Paras, l'any 401 a. d. J.; 2.ª: en Xina, l'any 201 a. d. J.; 3.ª: l'any 45 a. d. J.

Intrínquilis.—Pomar.

Endevinaya:

No sé com heu agafau,
jo ho tenc bo d'agafaró,
perque lo que'n demanau
jermans meus, es sa Claró.

TRENCA CLOQUES

aa d eeee f g iiiii m n oo q rrrrr t uuuu

Ab aquestes lletres compondre un refrá mallorquí.

ES CAPITÀ ARANYA.

XARADA

Prima es adjectiu,
la dos un animal,
el tot ben cabal
necessita el que viu.

EL MOKRI.

FUGA DE VOCALS

S'.n .nd..t . s. s.g.l.
s. v.r.n f. f.r.l.s
. .n r.p.t f... p.n.s
d. m.t.tx.s d'.r.ng..

TONI BOLERO.

PREGUNTES

¿En quin any se fundá l'esglesia de San Germán a París?

¿Per qui y quant es comensaren a usar les plomes per escriure?

¿Per qui y quant fonc inventada l'imprenta?

UN BOTX.

QUADRAT DE PARAULES

.
.
.
.

Sustituiu aquests punts per lletres de modo que lletgides horizontal y verticalment, diguen:

Cosa per fer gana.

Tractament qu'es dona a n-els pagesos acomodats.

Lo que fa un bon ciutadá espanyol.

Nom d'homo.

SIMAR.

ENDEVINYA

Jo no tenc pare ni mare
y tenc padrina y padrí
y tot dos varem senti
com me dexaren penjada.

UN EMPELTADÓ.

Objectes de Quaresma

Devocionaris, via-crucis, setmanes santes, llibres y fulles de propaganda catòlica, casi regalats.

Estampes de primera comunió desde 5 céntims fins a 2 pess. una.

Fulls d'estripes molt hermosos, quadrets de saladosa, sorpreses y altres elegants fantasies propis per regalo, tot ho trobareu a gran baratura a la

LLIBRERIA DEL CARRER DE MALLORCA

INCA

Altres obres noves

Se son rebudes en nostra Llibrería les sigüents:

DESPUES DE LA HORA DE NONA. Novel·la dels temps apostòlics, de Monlaur, traduïda al castellá del francés per Mossen Miquel Costa.

RONDALLES CATALANES per D. Ramón Miquel y Planas, ab precioses ilustracions per D. Joan Vila.

DICCIONARIO de la lengua española.—Primera edició, Minerva, de bolsillo, de la Casa Calleja.

Colecció de Sagells

Ne treven una venal que té 4.000 Sagells, antics y moderns, de tot reynat y república, son una preciositat que val un capital.

Alguns d'aquests son estimats fins a 100 pessetes.

També n'hi ha uns altres 4.000 sense colleccionar, qu'están a la disposició dels qui tenguin bona bossa.

A n-aquesta imprenta ne donarem raó.

Imprenta de

“Ca-Nostra,”

BON GUST * ECONOMÍA * PRONTITUT

en tota mena de treballs

Inca—Mallorca 1—Inca.

Almanac

DE LA FAMILIA CRISTIANA

per l'any 1909.

—(o)—

¿Qui no ha llegides hermoses bibliografie: d'aquesta obreta que compta ja vint anys de la seua publicació? El del present any dú escullits gravats y belles historietes que'l fan sumament atractiu y agradable per la familia.

A nostra Llibrería encare ne queden existencies que's darán ab notable rebaixa.

ALMACENES SAN JOSÉ
DE

Ignacio Figuerola

BRONDO 7-9-11 ESQUINA BORNE

LENCERÍA, LANERÍA, GÉNEROS DE PUNTO, BISUTERÍA, NOVEDADES

SASTRERÍA Y CAMISERÍA

LA CASA MEJOR SURTIDA,

LA MÁS BARATA.

PRECIO FIJO

CA-NOSTRA

SETMANARI POPULAR.

Preu de suscripció

Un trimestre, una pesseta per tot Espanya y doble a l'extranger.

Els obrers que nos ho demanin tendrán la suscripció per 20 céntims mensuals, 2.º 40 l'any.

Desitjosa aquesta Administració d'escampar la bona lectura y que nostre setmanari estiga a l'alcans de totes les bosses, d'avuy avant, per 50 céntims mensuals (servirem 5 exemplars d'un meteix número, de manera que repartintse entre si els números cinc persones d'un meteix lloc, los vendrá a costar 10 centims mensuals.

S'en troben per vendre en el kiosco de Cort de Palma.

Redacció, administració e imprenta: carrer de Mallorca, 1, Inca.